

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovéj a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci vyžiadanej osoby **P. P.** v konaní o návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 26. júla 2017 v Bratislave sťažnosť vyžiadanej osoby **P. P.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Ntc/11/2017, zo 30. júna 2017, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby **P. P.**
sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 30. júna 2017, sp. zn. 2Ntc/11/2017, rozhodol podľa § 15 ods. 2 z dôvodov § 15 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) o vzatí vyžiadanej osoby **P. P.** do predbežnej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydanom Mestským súdom v Rennes vo Francúzsku, sp. zn. N°17/95, z 15. júna 2017 na účely trestného stíhania pre trestný čin podvodu podľa francúzskeho Trestného zákona a colného zákona s tým, že predbežná väzba začala plynúť 29. júna 2017 o 10.20 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby v Ilave.

Súd zároveň rozhodol podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s poukazom na § 1 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z. z. o EZR, že sa väzba vyžiadanej a zadržanej osoby **P. P.** dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

Proti tomuto uzneseniu podal **P. P.** sťažnosť do zápisnice o výsluchu 30. júna 2017, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu 11. júla 2017. Vyžiadaná osoba považuje uznesenie o vzatí do predbežnej väzby za nezákonné. V sťažnosti

uvádza, že bol vo Francúzsku odsúdený v neprítomnosti, pričom francúzskym justičným orgánom predložil plnomocenstvo svojho obhajcu JUDr. Tibora Bicka, ktorého poveril svojím zastupovaním. Napriek tejto skutočnosti nebol on ani jeho obhajca upovedomený o skutočnosti, že sa konalo súdne pojednávanie, neboli im doručované žiadne rozhodnutia ani predvolania. On sa spomínaného skutku nedopustil a samotným konaním, ktoré predchádzalo vydaniu rozsudku Mestského súdu v Rennes došlo k porušeniu čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Dôvody na jeho nevzatie do väzby sú dané, pretože sa nikdy neskrýval, má stále trvalé bydlisko, kde sa zdržiava, rodinu, o ktorú sa stará a riadne pracuje, pričom je ochotný spolupracovať s orgánmi konajúcimi v jeho veci. Podľa názoru vyžiadanej osoby v takomto prípade je postačujúce, aby sudca nahradil jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka. Ďalej poukázal na skutočnosť, že hoci v tomto konaní nie je možné preskúmať rozsudok Mestského súdu v Rennes, je nepochybné, že tento nie je založený na žiadnych usvedčujúcich dôkazoch. Sudca rozhodujúci o návrhu prokurátorky na vzatie do predbežnej väzby tieto skutočnosti nedostatočne posúdil a vôbec sa nezaoberal dôvodmi, ktoré uviedol a ktoré bránia jeho vydaniu. Nakoniec požiadal, aby nadriadený súd predmetné uznesenie zrušil a prepustil ho na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom ako nezamietol sťažnosť z dôvodu podľa § 193 ods. 1 písm. a/ alebo písm. b/ Tr. por., na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimo trestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby P. P. nie je dôvodná.

Najvyšší súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je správne a zákonné vo všetkých jeho výrokoch, a že v rámci konania bolo postupované bezchybne za dodržania všetkých procesných predpisov upravujúcich konanie o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby.

Rozhodnutie o predbežnej väzbe v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave v prvej časti Trestného poriadku. Sudca v tomto konaní neskúma dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná, ani opodstatnenosť právoplatného odsudzujúceho rozsudku cudzozemského súdu a neskúma ani existenciu dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. Pred rozhodnutím o predbežnej väzbe je však sudca povinný zistiť, či pozbavením osobnej slobody vyžiadanej osobe bude naplnený účel predbežnej väzby a to je – zabezpečenie prítomnosti zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu. Predbežná väzba nie je obligatórna a zadržanú osobu možno ponechať na slobode. Sudca má obligatórnu povinnosť pred rozhodnutím o predbežnej väzbe vypočúť vyžiadanú osobu (§ 15 ods. 2 EZR) a v rámci tohto výsluchu umožniť jej vyjadriť sa minimálne k návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby. Vyššie uvedené bolo naplnené a krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočne a presvedčivo vysvetlil a odôvodnil svoje závery, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby. Preto najvyšší súd nepovažuje za nevyhnutné opätovne rozoberať právne a procesné závery, ktoré viedli k rozhodnutiu o vzatí vyžiadanej osoby do väzby a preto v tejto súvislosti odkazuje na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trenčíne.

Žiada sa dodať, že v zmysle § 15 ods. 5 zákona o EZR predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Sudca krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím tejto lehoty. Z uvedeného je zrejmé, že predbežná väzba má len krátkodobý dočasný charakter a preto v krátkom čase bude vo veci opätovne rozhodované.

Pokiaľ P. P. namietal, že bol v jeho prípade porušený čl. 6 Dohovoru, tak takúto výhradu nemožno v konaní o predbežnej väzbe akceptovať, pretože pri rozhodovaní o predbežnej väzbe súd neskúma a ani nemôže skúmať cudzie rozhodnutie, na základe ktorého bol európsky zatýkací rozkaz vydaný.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, **pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem**

na jej vydaní nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

V konaní o predbežnej väzbe postačuje na rozhodnutie o väzbe záznam podľa § 3 ods. 1 písm. l/ zákona o EZR – preložený z angličtiny do slovenčiny (taký je jeho zmysel), pretože podľa § 13 ods. 2 citovaného zákona „*záznam má do doručenia európskeho zatýkacieho rozkazu rovnaké účinky ako európsky zatýkací rozkaz*“.

Krajský súd sa zaoberal aj možnosťou nahradenia predbežnej väzby vyžiadanej osoby uložením primeraných opatrení alebo obmedzení. Skonštatoval, že okolnosti týkajúce sa predovšetkým povahy skutku, pre ktorý je proti zadržanej osobe vedené trestné stíhanie, ale aj okolnosti týkajúce sa osoby P. P. bránia použitiu procesného prostriedku na nahradenie predbežnej väzby. Aj podľa názoru najvyššieho súdu dohľad probačného a mediačného úradníka nie je spôsobilý odstrániť obavu zo zmarenia účelu konania o EZR v prípade, že by sa toto viedlo voči vyžiadanej osobe na slobode.

Všetko potrebné a nevyhnutné na pozitívne rozhodnutie o predbežnej väzbe mal procesný sudca Krajského súdu v Trenčíne k dispozícii a v odôvodnení uznesenia zrozumiteľne, kompletne a presvedčivo vysvetlil svoje závery, ktoré si najvyšší súd osvojil a preto na ne odkazuje bez toho, aby ich opakovane rozoberal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomu uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. júla 2017

JUDr. Alena Š i š k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová